



תת"ע 1318/11/14 - מדינת ישראל נגד שלמה זריהן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1318-11-14 מדינת ישראל נ' זריהן
בפני כב' השופטת שרית קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שלמה זריהן

הנאשם ע"י ב"כ עו"ד ערד

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 22.8.14, הודעת תשלום קנס בגין הובלת מטען שלא היה מחוזק היטב (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 85(א)(4) לתקנות התעבורה.

הנאשם, באמצעות בא כוחו, כפר באישום המיוחס לו וביום 25.1.15, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד רס"ר רונן ציון, עורך הדו"ח והוגש הדו"ח, שסומן ת/1.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 22.8.14, בסמוך לשעה 10:50, נהג הנאשם ברכב משא פתוח בתל אביב, ברחוב בן צבי, מכיוון מערב לכיוון מזרח ובהגיעו לצומת עם רחוב תל גיבורים, נצפה על ידי עד התביעה, שנהג מאחוריו בניידת משטרה, כאשר הוא מוביל כוורים עם רגליים מאלומיניום, שגובהם עבר את גובה דפנות ארגז הרכב ובעת הפניה ימינה, נעו מצד לצד ונראה כי יכלו ליפול מן הרכב.

העד נסע כברת דרך קצרה אחרי הנאשם ובצומת הרחובות תל גיבורים-גרומן, הורה לנאשם לעצור את הרכב, בהמשך הורה לו לקשור את המטען ורשם מפיו את הדברים הבאים: "אני קושר".

העד נחקר והשיב כי לא ציין בדו"ח כי בדק את תא המטען של הרכב, אך כך הוא נוהג תמיד.

העד נחקר והשיב כי כאשר ציין שנסע אחרי רכב הנאשם, הכוונה הייתה שלא היה כל רכב שהפריד ביניהם.



העד נחקר ואישר כי לא תיעד בדו"ח כיצד הורה לנאשם לעצור את הרכב.

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, אך הוביל רק כיור אחד, שלא עמד על רגליים אלא הובל בשכיבה, היה קשור וכן היה תא המטען של הרכב סגור עם דלת ויריעת ברזנט. לטענת הנאשם, העד היה עסוק בטיפול ברכב אחר וכאשר הבחין בו, החל לנסוע אחריו מבלי שיכול היה לראות את המטען ברכבו. עוד טען הנאשם כי העד לא ניגש בשום שלב לתא המטען ולא ראה את הכיור הקשור.

לשאלת התובע, כיצד אם כך ידע העד כי הוא מוביל כיורים, השיב תחילה כי העד כלל לא ידע, בהמשך, לשאלת הבהרה של בית המשפט השיב כי הוא זה שאמר לעד כי הוא מוביל כיור ובהמשך, חזר בו ואמר כי רק אמר לעד כי המטען קשור, אך לא אמר לו איזה מטען הוא מוביל.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. תקנה 85 (א) (4) לתקנות התעבורה, קובעת כדלקמן:

(א) לא יוביל אדם מטען ברכב או עליו ובעל רכב או מי שהשליטה עליו לא יניח ולא ירשה להוביל מטען ברכב או עליו אלא אם כן מבנה הרכב, על כל חלקיו ואבזריו, מתאים להובלת המטען בבטיחות וכאשר -

(4) המטען, מכסהו ומכסה הרכב, מחוזקים היטב באופן שלא יישמטו ולא יתרופפו עקב הנסיעה או מחמת הרוח;

2. לשיטת ההגנה, כעולה מסיכומי ב"כ הנאשם, עולה כי יסודות העבירה מחייבים התייחסות מפורטת לגובה דפנות ארגז הרכב, גובה המטען וגודלו וכאמור לעיל, אין כל דרישה כזאת בלשון התקנה.

3. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העד ציין כי נסע אחרי רכב הנאשם והבחין במטען של כיור אלומיניום, הנע מצד לצד עם נסיעת הנאשם ונראה כי הוא יכול להישמט מתא המטען, שכן גובה הכיורים על רגליהם, עבר את גובה דפנות ארגז הרכב והם לא היו קשורים. העד התרשם, על פי ראות עיניו וניסיונו המקצועי, כי המטען אינו מחוזק היטב וכעולה מלשון התקנה, די במדד סובייקטיבי ואין דרישה למדדים אובייקטיביים - מידות, גובה וכו'.

4. עדותו של עד התביעה עשתה עלי רושם אמין, ענייני ומקצועי.

5. גרסת הנאשם לא עשתה עלי רושם אמין כלל ועיקר. כמפורט לעיל, הנאשם טען טענות סותרות ובלתי סבירות לגבי המטען שהוביל, בדגש על כך שהעד לא ראה כלל את המטען והוא עצמו כן



אמר לו שהוא מוביל כיור ולא אמר לו שהוא מוביל כיור, 3 גרסאות שונות וסותרות בתכלית. ברי, כי אם העד לא ראה את המטען והנאשם לא אמר לו איזה מטען הוא מוביל, לא יכול היה העד לציין בדו"ח כי הנאשם הוביל כיורים.

6. הנאשם לא הציג מטעמו כל ראייה לעניין המטען שהוביל - תעודת משלוח, קבלה או כל מסמך אחר שיכול היה לתמוך בגרסתו לפיה הוביל כיור בודד.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ז' אדר תשע"ה, 26 פברואר 2015, במעמד ב"כ המאשימה בלבד